

**Commentariorum ac disputationum, in tertiam partem divi
Thomae tomi quinque**

Priorum vigintisex Quaestionum eius Partis expositionem complectens

Suárez, Francisco

[Köln], 1617

Articulus V. vtrum Filius Dei naturam humanam assumere debuerit in
omnibus indiuiduis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93775](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93775)

num particularium, &c. Deniq; contra hoc nihil fa-
cit obiectio de angelica natura, supponit enim fal-
sam doctrinam, cum illa reuera non existat separata
seu abstracta à singularibus, sed sit quædam indiui-
dua, & singularis natura, non minus quam hæc hu-
manitas, quo ad hoc enim nulla est differentia inter
naturam spirituales, & materialem, ut in alio loco
latius disputandum est.

ARTICVLVS V.

*Verum filius Dei naturam humanam assumere de-
buerit in omnibus indiuiduis.*

Supra q. 1.
art. 3. ad 1.
q. 3. ad 2. q. 1.
art. 2. q. 1.

D quintum sic proceditur. Videtur, quod Fi-
lius Dei naturam humanam assumere debu-
erit in omnibus indiuiduis. Illud enim, quod
primo & per se assumptum est, est natura hu-
mana: Sed quod conuenit per se alicui natu-
ra, conuenit omnibus in eadem natura existentibus: ergo con-
ueniens fuit ut natura humana assumeretur à Dei Verbo in
omnibus suis suppositis.

2. Præterea, Incarnatio diuina processit ex diuina chari-
tate, unde dicitur Ioan. 3. Sic Deus dilexit mundum, ut fili-
um suum unigenitum daret: Sed charitas facit ut aliquis se
communicet amicis, quantum est possibile. Possibile autem fuit
Filio Dei, ut plures naturas hominum assumeret (ut supra
dictum est *) & eadem ratione omnes. Ergo conueniens fuit,
quod Filius Dei assumeret naturam humanam in omnibus
suis suppositis.

q. 3. art. 7.

3. Præterea, Sapiens operator perficit opus suum breuiori
via, quæ potest. Sed breuior via fuisse, si omnes homines as-
sumpti fuissent ad naturalem filiationem, quam quod per v-
num filium naturalem multi in adoptionem filiorum addu-
cantur, ut dicitur Galat. 4. Ergo humana natura debuit à
Filio Dei assumi in omnibus suppositis.

li. 3. c. 17.
c. 1. prima.

Sed contra est quod Damascen. * dicit in 3. lib. quod Fi-
lius Dei non assumpsit humanam naturam, quæ in specie con-
sideratur, neq; enim omnes hypostases eius assumpsit.

Respondendo dicendum, quod non fuit conueniens, quod hu-
mana natura in omnibus suis suppositis à Verbo assumeretur.
Primo, quia tolleretur multitudo suppositorum humane na-
ture, quæ est ei connaturalis. Cum enim in natura assumpta
non sit considerare aliud suppositum præter personam assu-
mentem (ut supra dictum est *) si non esset humana natura,
nisi assumpta, sequeretur, quod non esset nisi vnum suppositum
humana natura, quod est persona assumens. Secundo,
quia hoc derogaret dignitati Filij Dei incarnati, prout est
primogenitus in multis fratribus secundum humanam naturam,
sicut est primogenitus omnis creature secundum diuinam: es-
sent enim tunc omnes homines equalis dignitatis. Tercio quia
conueniens est, quod sicut vnum suppositum diuinum est incar-
natum: ita vnam solam naturam assumeret, ut ex vtraque
parte vnitas inueniatur.

art. 3. huius
quaest.

Ad primum ergo dicendum, quod assumi conuenit secun-
dum se humane nature, quia scilicet non conuenit ei ratione
personæ, sicut natura diuine conuenit assumere ratione per-
sonæ. Non autem conuenit ei secundum se, sicut pertinet ad
principia essentialia eius, vel sicut naturalis eius proprietates:
per quem modum conueniret omnibus eius suppositis.

Ad secundum dicendum, quod dilectio Dei ad homines
manifestatur non solum in ipsa assumptione humane na-
ture, sed præcipue per ea, quæ passus est in humana natu-
ra pro alijs hominibus: secundum illud Roma. 5. commen-
dat autem Deus suam charitatem in nobis: quia cum inimi-
ci essemus, Christus pro nobis mortuus est: quod locum non
haberet, si in omnibus hominibus naturam humanam as-
sumpsisset.

Ad tertium dicendum, quod ad breuitatem viæ, quam

A sapiens operator obseruat, pertinet, quod non faciat per mul-
ta, quod sufficienter potest fieri per vnum. Et ideo conue-
nientissimum fuit, quod per vnum hominem omnes alij sal-
uarentur.

COMMENTARIVS.

L itera non eget explanatione, de ipsa vero re suffi-
cienter dictum est supra, disputatione prima.

ARTICVLVS VI.

B *Verum conueniens fuerit, quod Filius Dei huma-
nam naturam assumeret ex stirpe Adæ.*

D sextum sic proceditur. Videtur, quod non
fuerit conueniens, ut Filius Dei naturam hu-
manam assumeret ex stirpe Adæ, dicit enim A-
postolus ad Hebræos capite 7. Talis decebat,
ut esset nobis Pontifex segregatus à peccatori-
bus: Sed magis esset à peccatoribus segregatus, si non assu-
misset naturam humanam ex stirpe Adæ: Ergo videtur, quod
non debuerit de stirpe Adæ naturam humanam assumere.

2. Præterea, in quolibet genere principium nobilissimum est eo,
quod est à principio. Si igitur assumere voluit humanam na-
turam, magis debuit eam assumere in ipso Adam.

3. Præterea, Gentiles fuerunt magis peccatores, quam Iu-
dæi, ut dicit gloss. * ad Gal. 2. super illud, Nos natura Iudæi, &
non ex Gentibus peccatores. Si ergo ex peccatoribus naturam
humanam assumere voluit, debuit eam magis assumere ex
Gentibus, quam ex stirpe Abrahæ, qui fuit iustus.

Sed contra est, quod Luc. 3. Generatio Domini reducitur
usque ad Adam.

R. spondeo dicendum, quod sicut Augustinus dicit in 12.
de Trinitate * Poterat Deus hominem aliunde suscipere, ut
no: de genere istius Adæ, qui suo peccato obligauit genus hu-
manum: sed melius iudicauit, ut de ipso, quod victum fuerat,
genere assumeret hominem Deus, per quem generis humani
vinceret inimicum.

Et hoc propter tria, Primo quidem, quia hoc vide-
tur ad iustitiam pertinere, ut illi satisfaciat qui pecca-
uit: & ideo de natura per peccatum corrupta debuit as-
sumi id, per quod satisfactio erat implenda pro tota na-
tura. Secundo, quia hoc etiam pertinet ad maiorem homi-
nis dignitatem, dum ex illo genere victor diaboli nascitur,
quod per diabolum fuerat victum. Tercio, quia per hoc etiam
Dei potentia magis ostenditur, dum de natura corrupta & in-
firmata assumptum id, quod in tantam virtutem & dignitatem
est promotum.

Ad primum ergo dicendum, quod Christus debuit esse à
peccatoribus segregatus quantum ad culpam, quam venerat
destruere: non quantum ad naturam, quam venerat saluare
secundum quam debuit per omnia fratribus assimilari, ut
idem Apostolus dicit ad Heb. 2. Et in hoc etiam mirabilior est e-
ius innocentia, quod de massa peccato subiecta natura assu-
pta tantam habuit puritatem.

Ad secundum dicendum, quod (sicut dictum est *) oper-
tuit, eum, qui peccata venerat tollere, esse à peccatoribus segre-
gatum, quantum ad culpam, cui Adam subiacebat, & quem
Christus à suo delicto eduxit: ut dicitur Sapient. 10. Opor-
tebat autem eum, qui mundare omnes venerat, non esse mun-
dandum sicut & in quolibet genere motus, primum mouens
est immobile secundum illum motum, sicut primum alterans
est inalterabile. Et ideo non fuit conueniens, ut assumeret hu-
manam naturam ab ipso Adam.

Ad tertium dicendum, quod quia Christus maxime de-
bebat esse à peccatoribus segregatus, quantum ad culpam
quasi summam innocentia obtinens, conueniens fuit,
ut à primo peccatore usque ad CHRISTUM perueniretur,
mediante

Infra q. 31.
art. 1. & 2.
dis. 2. q. 1.
art. 2. q. 1.
cap. 224.

li. 11. c. 11.
in v. 11. c. 11.

in solut.
p. 22.